SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 12 December** **N°. 50.**

PARAMARIBO, 11 DECEMBER 1858.

Met de Koloniale stoomboot *Nickerie* zijn heden onder militair geleide alhier aangebragt, zes fransche gedeporteerden, die van Caijenne ontvlugt en te Coronie aangehouden, zijn. Deze personen zijn voorloopig in het fort *Zeelandia* gecustodieerd.

Wij hebben heden middag per mail Europesche berigten ontvangen tot den 17 November jl., waaraan wij het volgende ontleenen.

Het nieuws uit het moederland is voor deze Kolonie hoogst gewigtig. Het wetsontwerp tot vrijmaking onzer dienstbare bevolking is bij de Staten Generaal ingediend en algemeen bekend geworden. Daar de meeste Nederlandsche dagbladen dat ontwerp vermelden, vermeenen wij uit den aard der zaak de mededeeling daarvan te kunnen achterwege laten. Wij kunnen nogtans berigten, dat hetzelve zoodanig is, dat belanghebbenden in het moederland zich onverwijld tot de 2de Kamer hebben gewend, met verzoek om uitstel van de behandeling dezer aangelegenheid in de sectien, teneinde hunne veelvuldige bezwaren daartegen te kunnen indienen.

Even als wij in ons vorig nummer te kennen gaven wordt ook in Nederland aan de uitvoerbaarheid van het plan met goede resultaten sterk getwijfeld, want vraagt men teregt: Op welke wijze zullen de arbeiders tot werken gedwongen worden?

Ook de schadeloosstelling van $\frac{1}{3}$ contant en $\frac{2}{3}$ in aandeelen op eene W. I. Bank is als geene vergoeding te beschouwen en algemeen werd de meeste afkeuring over het ontregtvaardige hiervan vernomen.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft hare zittingen weder hervat en zal de zaken zeer vlug moeten behandelen om nog tegen kerstijd gereed te zijn.

Steeds loopen er geruchten nopens het plan van dezen en genen Minister om zijne portefeuille aan een ander af te staan en hoewel aan die geruchten geen onvoorwaardelijk geloof is te hechten, blijkt toch daaruit dat de publieke opinie in zoodanige plannen niets vreemds ziet, terwijl de wijze waarop men er van spreekt, verraadt, dat dit of dat ontslag geen groot leedwezen zou veroorzaken.

't Gerucht wint veld dat het Ministerie, als zijne belangrijkste wetsontwerpen wordt verworpen, Z. M. den Koning den raad zullen geven tot eene ontbinding der Kamer, en men verzekert zelfs dat H. D. den raad zou willen opvolgen.

't Zou eene hoogst gewigtige proefneming en zij kon zelfs gevaarlijk zijn, als er gelet wordt op de rigting van hen, die thans onder de oppositie behooren.

De weersgesteldheid was bijzonder koud en deed het spoedige invallen van den winter verwachten.

Omtrent het buitenlandsche nieuws, hetwelk zeer schraal is, meldt men wijders:

In Engeland is de Parlements hervorming steeds de spil, waarom al de tongen draaijen.

De nieuwe burgemeester der hoofdstad gaf dezer dagen het gewoon officiëel diner.

Ook Pelissier was gast en sprak zeer vredelievend, verheerlijkende de alleantie.

Lord Derby, die mede aanzat, hield daarop eene lofrede op Engeland's magt en voorspoed, als of hij tegen Pelissier wilde zeggen: zie eens hoeveel u onze vriendschap waard moet zijn, of met andere woorden: «Zie wat gij waagt met vijandig tegen ons over te staan.

Pelissier dacht, die dan leeft, dan zorgt en at smakelijk.

Engelsch Indie geeft weinig nieuws Lord Derby verzekerde op des Mayors diner, dat het oproer aldaar gedempt was — zoo goed als gedempt was, meende hij — en 't andere jaar welligt gedempt zal zijn, — mompelden sommigen.

— Engeland volgt met ingespannen aandacht de Fransche expeditie in Cochin China die aanvankelijk overwint waar zij zich vertoont. Men moet zich maar laten zien in die oorden, om er meester te zijn. 't Ergst is echter dat men er ook moet blijven om te behouden wat men verkreeg, want de Chinezen hebben een bijzonder begrip om het houden van beloften en daarenboven volstrekt geen geheugen.

— De Engelsche gezant te Constantinopel is door de bedienden van eenige sultanes geslagen en zelfs gevangen gezet. Het spreekt van zelf dat hij spoedig ontslagen werd. Welke voldoening er geëischt zal worden is nog onbekend.

— De *Moniteur* behelst aan het hoofd van zijn niet officieel gedeelte, den volgenden brief van den keizer aan prins Napoleon, den minister van Algerie en de kolonien, gedagteekend Saint Cloud 30 Oct. 1858:

«Waarde neef! Ik verlang vurig, dat op het oogenblik zelf dat het geschil met Portugal, ter zake van de *Charles Georges* geregeld is, de kwestie der aanwerving van vrije arbeiders op de kust van Afrika definitief onderzocht en uitgemaakt worde, volgens de ware beginselen van regt en humaniteit. Ik heb op krachtdadige wijze bij Portugal aangedrongen op de teruggave van de *Charles Georges*, omdat ik altijd ongeschonden de onafhankelijkheid der nationale vlag zal handhaven; en in die omstandigheden heb ik de diepe overtuiging van mijn goed regt noodig gehad, om mij aan het gevaar bloot te stellen van de vriendschappelijke betrekkingen met den koning van Portugal af te breken, welke het mij genoegen doet met hem te onderhouden. Doch wat het beginsel der aanwervingen van negers betreft, zoo zijn mijne denkbeelden verre van gevestigd. Indien werkelijk de op de kust van Afrika aangeworven arbeiders niet uit vrije beweging handelen, en indien die aanwerving niets anders is dan een vermomde slavenhandel, dan wil ik daarvan niets weten. Ik toch zoude nergens ondernemingen beschermen, welke in strijd zijn met den vooruitgang, de menschelijkheid en de beschaving.

«Ik verzoek u dus de waarheid op te sporen met dien ijver en met dat doorzigt, welke gij bij al de zaken, waarmede gij u bezig houdt aan den dag legt; en daar het beste middel om een einde te maken aan de aanhoudende oorzaken tot botsing, daarin zoude bestaan, den arbeid der negers te vervangen door den vrijen arbeid der koelies uit Indië, noodig ik u uit u te verstaan met den minister van buitenlandsche zaken, met het doel, de onderhandelingen, welke maanden geleden met de Engelsche regering zijn aangeknoopt, te hervatten.»

— Mortara blijft te Rome.

De Paus zou hebben verklaard dat hij dien knaap zich niet zou laten ontrukken, al werd hij opgeëischt door al de bajonetten der wereld.

Men verhaalt bovendien dat Pius IX met zijn duim het teeken des kruises maakte op het voorhoofd van den jeugdigen knaap en daarbij heeft gezegd: «nu zijt gij als 't ware een uitverkorene!»

Europa zal dat kind in gelachten, velen zullen het in het oog houden en de tijd zal leeren of Pius IX ook te veel beloofde.

— Frankrijk wil 100,000 man troepen naar huis laten gaan.

Dat is eene gansch uitnemende tijding en zal menigeen buiten Frankrijk ook een paspoort bezorgen, want tot op dit oogenblik heerscht er eene vrede gehandhaafd door bajonetten en houdt de eene Mogendheid de andere de hand van vriendschap toe terwijl hij in de andere een zwaard houdt.

Ook heeft menigen handdruk wel iets knijpachtigs zoo als b. v. die welke Frankrijk onlangs aan Portugal gaf.

— *Le Courrier des Etats Unis* deelt het volgende feit mede, waarvan dat blad de echtheid waarborgt.

»Voor eenige dagen zagen arbeiders, die op het land in den omtrek van Buffalo werkten, een arend zich boven hunne hoofden verheffen. Dit was op zich zelve niets buitengewoons; maar er is altijd iets imponerends, iets majestueus, aan de vlugt van den koning der lucht verbonden, zoodat hij altijd de aandacht trekt, wanneer hij zich schroefvormig in de hoogte der lucht verheft.

»De aanschouwers ontwaarden echter weldra dat er met de vlugt des koninklijken vogels iets ongewoons plaats had. Hij klapwiekte hevigljk, en deze beweging bleef voortduren, met eene kracht en snelheid, die men niet kon verklaren. De arbeiders maakten verschillende gissingen over dit zonderlinge verschijnsel, en gingen voort de beweging des arends na te gaan, tot dat zij hem in de wolken uit het gezigt hadden verloren. Weinige oogenblikken daarna zagen zij hem weder verschijnen, nederdalende, niet zoo als hij zich verheven had, spiraalvormig; maar bijna als een logge klomp uit de hoogte der lucht nedervallende. Van tijd tot tijd echter vertraagde eene stuiptrekkende beving een weinig de snelheid van den val, die eindelijk op korten afstand der aanschouwers plaats had. »Deze snelden dadelijk naar de plaats, waar de arend lag, en waren niet weinig verwonderd, bij hunne aannadering van zijn ligchaam eene langstaartige wezel te zien ontsnappen, die, met alle zorgeloosheid en onbevreesdheid, aan dit dierensoort eigen, op zijne achterpooten ging zitten, en zijne voorklaauwen tegen zijnen snuit hield, zijne vijanden een paar minuten afwachtte, en daarna in een digt kreupelbosch sloop. De doode arend was met bloed bedekt en had eene diepe wonde aan den hals. »Men moet er uit afleiden, dat hij door den wezel is gedood, en dat deze zich aan den vijand had vast

---

De rivier van Peking.

Op 't onverwachts heeft de rivier Pei-ho de aandacht van geheel Europa getrokken. Daar waaijen sedert 20 Mei dezes jaars de Engelsche en Fransche vlaggen van door de Engelsch-Fransche vloot veroverde sterkten en wie weet waar het laatste Europesche kanonschot in China zal worden gehoord, indien de Keizer van China de krijgsmagt, die op weg is naar zijn hoofdstad, trotseert.

„Bij de berigten, die in de laatste dagen door de dagbladen opgenomen zijn en bij den voortgang der handelingen nog opgenomen zullen worden, omtrent den togt van de geallieerden naar de rivier Pei-ho kunnen eenige opgaven omtrent dezen stroom en de gesteldheid van zijne omgeving welligt den loop der gebeurtenissen gemakkelijker doen volgen. Daarom wordt uit een der laatste nommers van *Petermann's geographische Mittheilungen* het volgende zakelijk overgenomen.

De Pei-ho is de eigenlijk weg naar de hoofdstad van China, wijl de gemeenschap te land hoogst moeijelijk is en tot vervoer van goederen en levensmiddelen weinig of in het geheel niet schijnt gebruikt te worden. Op zich zelven een kleine en ondiepe stroom, verkrijgt hij door deze betrekking met Peking en door zijne verbinding met het uitgebreide stelsel van het Keizerskanaal eene hooge beteekenis. Ontspringende in de Tartarische gebergten ten noorden van Peking, gaat hij ten oosten van deze stad voorbij en stort zich uit in de golf van Petscheli, nadat hij te voren den Yeun-liong-ho heeft opgenomen, die door het Keizerskanaal met den Hoangho of de Gele rivier verbonden is. De eenige meer uitvoerige berigten, die wij over den Pei-ho bezitten, bevat het werk van Sir George Staunton over de gezantschapsreis van Lord Macartney in 1793 naar den Keizer van China, berigten die door latere reizigers en bijzonder door kapitein Craecoft, die in 1850 de rivier bezocht, in de punten van vergelijking volkomen zijn bevestigd.

In de Petscheli-golf ligt voor den mond eene zandbank in de rigting van het noordnoordoosten naar het zuidzuidwesten. Deze is bij ebbe met 3 à 4 voet, bij springvloed met 6 à 7 voet water bedekt en bestaat eigenlijk uit eene menige kleinere zandbanken, die zoo digt aaneen liggen, dat geen middelmatige vaartuigen er anders dan bij vloed tusschen door kunnen varen. Op de geheele bank en tusschen haar en de kust is het water dik en slijkig, buiten haar in het oogloopend groen en helder. De kustenstreek in de nabijheid van den mond van den Pei-ho is zoo vlak, dat men op twee engelsche mijlen afstands naauwelijks kan onderscheiden, en ook de geheele streek aan wederzijden van de rivier tot Peking toe, vormt eene bijna volkomene alluviaal-vlakte. Achter de bank wordt de rivier dadelijk 3 à 4 vademen diep en ongeveer 500 yards breed. Aan den zuidelijken oever, in de nabijheid van de monding, staat een klein dorp, Tung-ku, hooger op het dorp Sik-ku en nog verder de stad Ta-ku. De uitgang *ku* beteekent, dat de plaatsen in de nabijheid van den mond der rivier liggen en stemt dus overeen met ons Nederlandsch *mond* of *muiden* in Roermond IJsselmuiden, enz; de eerste lettergreep echter in de drie genoemde namen wijst aan, dat de eerste plaats naar het oosten, de tweede naar het westen ligt en de derde van aanzienlijke grootte is. De Pei-ho heeft in dit gedeelte eenen zeer gekronkelden loop en de groote hoeveelheid slib, die hij medevoert, heeft zijne bedding zoo verhoogd, dat deze op vele plaatsen hooger ligt dan de vlakte en er aan wederzijden dijken moesten worden gelegd, om de kust voor overstroomingen te beveiligen.

Ongeveer 30 engelsche mijlen regtlijnig van den mond der rivier ligt de stad Tiensing. Ten tijde van Macartney waren op den weg derwaarts, in de nabijheid van eenige steden en dorpen, piramiden van 15 voet hoogte en verschillende lengte en breedte, en denkelijk vindt men er nog dergelijke. Deze bestonden uit zakken met zout gevuld. De hoeveelheid van dit artikel, noodig om zulke hoopen te vormen, was zoo groot, dat men het van belang genoeg achtte ze bij benadering te berekenen. Het getal der hoopen bevond men 222, behalve veel onvolkomene. De doorsnede van elken hoop toonde 70 zakken, en de lengte was 200—600 voet. Nam men gemiddeld 400 voet, waarvan elke zak 2 voet innam, dan waren er in elken hoop 200 lagen of 14000 zakken en dus in de 222 te zamen meer dan 3 millioen zakken zout. Iedere zak bevatte ongeveer 200 (eng.) pond zout; de geheele massa derhalve 600 millioen pond. Rekent men het verbruik van zout in China gelijk aan dat in Frankrijk, dan zouden 30 millioen menschen er een geheel jaar in hunne behoeften mede kunnen voorzien. Bijna al het zout, dat naar den Pei ho gebragt wordt, komt van de kusten der beide zuidelijke provincien Tokien en Quantung, waar het uit zeewater bereid wordt. Ook aan den mond des Pei-ho's wint men zeezout, echter in geringe hoeveelheid. Tot vervoer van dit zout worden jaarlijks bijna 2000 schepen elk van 200 tonnen vereischt. Zijn er nu voor één artikel zoo vele jonken noodig, dan verklaart men zich ligt het verbazende getal dezer vaartuigen, die den Pei-ho bedekken; ook Macartney en zijne medereizigers verwonderden zich minder over het aantal steden en dorpen, die men van den Pei-ho zag en over de sterke bevolking, dan over het aantal vaartuigen op de rivier.

(*Het vervolg hierna.*)

gehecht, die er zijne prooi van wilde maken, terwijl zij hem gedurende zijne opstijging in de lucht den hals doorknaagde tot dat hij ten gevolge harer beten bezweken was. De vlugheid en de naar evenredigheid buitengewone kracht van dit kleine viervoetige dier, verklaren, voor de inwoners van Buffalo, hoe het aan de gevaren van een zoo ongelijk gevecht en van eenen zoo verbazenden val heeft kunnen ontsnappen."

INGEZONDEN.

De feesten zijn geëindigd; de stroom is tot hare bedding teruggekeerd, alles ademt weer kalmte en zoete rust. Hebben de dagbladen zich van hare taak gekweten door eene mededeeling van de festiviteiten, welke Suriname's polsslag voor eene wijle sneller deden jagen, wij voor ons gevoelen eenige opgewektheid om nog even bedaard en onbevangen stil te staan bij het bezoek, waarmede deze volkplanting is vereerd geworden.

Dat bezoek levert eene luisterrijke bijdrage tot de reeks van schoone daden welke onzen waardigen en geachten Gouverneur en zijne geliefde Gemalin het volste regt op Surinames erkentelijkheid geven en het dringt ons onweerstaanbaar om onpartijdig en welgemeend aan beiden onze opregte hulde toe te brengen voor de waardige wijze waarop zij Neêrlands nationaliteit hebben vertegenwoordigd.

Wij weten dat de lof dien wij dit edel en verheven paar hier toebrengen, hunner kieschheid en loijaliteit niet welgevallig is, doch waar zoodanige drijfveeren als in dit geval zich doen gelden, zal het ons wel tot verschooning strekken, dat wij deze ontboezeming, waaraan gansch Suriname van harte deel neemt, der openbaarheid prijs geven.

Dieu protège Surinam, et ... le Gouverneur!

VERITAS.

Onze bladen hebben achtervolgend berigten ingesloten, omtrent het bezoek aan deze Kolonie van den Gouverneur van Fransch Guijana. Ieder erkent dat de ontvangst van den Schout-bij-Nacht BAUDIN en het onthaal hem, zijne familie en gevolg te beurt gevallen, niet alleen niets te wenschen overlieten, maar zelfs alle verwachting, ook van de gasten zelven, gelijk zij herhaaldelijk lieten blijken, hebben overtroffen.

Dat onthaal getuigde van den tact van onzen Gouverneur en zijne Echtgenoot; van zijne onbekrompenheid om zijne natie waardiglijk te vertegenwoordigen; van de zorgen om het den vreemden bezoekers zoo aangenaam mogelijk te maken. Moge zoodanige receptie op zich zelve aan sommigen welligt van geene beteekenis toeschijnen, ons komt het voor, dat zij niet zonder belang is, maar integendeel veel bijdragen moet om onzen Franschen naburen een gunstig denkbeeld omtrent Suriname te geven, terwijl de houding van het hoofd des Bestuurs, bij zulke gelegenheden, onbetwistbaar op de geheele bevolking terugkaatst. — En voorzeker leidt zij er ook toe om de goede harmonie tusschen de beide Kolonien meer en meer te doen toenemen.

Heeft de tegenwoordige Gouverneur reeds in vele gevallen waar het groote belangen van deze Kolonie gold, getoond, het wel te meenen met Suriname, hij heeft ook bij deze gelegenheid van zijne gezindheid doen blijken, en algemeen is men er hem erkentelijk voor.

Verscheidene inwoners van Suriname.

KAMPERSTREKEN IN NEDERLAND.

In de per laatste mail aangebragte Nederlandsche Couranten komt o. m. voor:

„De Hooge Raad der Nederlanden heeft, bij „arrest van 28 October jl., overeenkomstig het „requisitoir van den Procureur Generaal, Mr. „W. F. O. plaatsvervangend Kantonregter in „het Kanton no. IV te Amsterdam, uit die be„trekking ontzet, en wel wegens wangedrag en „merkelijke achteloosheid in de waarneming „van zijn ambt."

„In den avond van 19 October jl. is de Ge„meente Ontvanger te Almelo als verdacht van „het plegen van valschheid in zijne qualiteit, „gearresteerd en naar de gevangenis te dier „stede overgebragt."

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

(Correspondentie.) * Het doosje met *opfrisschertjes*, ons door Tante KRIP toegezonden, is in de beste orde ontvangen; bij voorkomende gelegenheden, beloven wij *haar Ed* er een voegzaam gebruik van te zullen maken. Wij behouden ons echter de vrijheid voor om de *vinnige* en de getrapte *likdoornachtige*, *niet* te plaatsen.

* Het stukje van E. vol *Kamperstreken*, als een antwoord op *Kampenstreken*, kunnen wij niet plaatsen; de aankondiging van KAVIAAR behoort onder de advertentien. Wij geven E. echter den raad, de *ouwe koeijen* niet uit de sloot te halen; daar het te veel familiën raakt, die nog als fatsoenlijke leden der maatschappij, onder ons leven, en om ons bij spreekwoorden te houden, gelieve E. onderstaanden te overwegen.

„*Efi joe seri wisiman, joe bai asèman.*"

„*Ouroe tori no boen foe taki, a de yi njoen kattibron.*"

En zoo als de negers teregt aanmerken:

„*Dede soema, weri witti klosi.*"

FURET.

* De beide stukjes van den SPECTATOR, over de menschen die geen *haren* hebben, en over de belangrijke uitvinding van den Heer SWOBODA te *'s Gravenhage*, zullen aanstaande week geplaatst worden.

LXIV.

INDRUKKEN OP MIJNE REIZEN DOOR DE VOLKPLANTING SURINAME.

Zonder nu de al te onbescheidene hoop te durven koesteren, dat mijn weinig beteekenend leven geheel buiten gevaar was, gevoelde ik mij toch eenigzins geruster en meer op mijn gemak, toen ik eene meerdere uitgestrektheid vaste grondstof onder de voeten had, want de *stoomboot* waar ik nu op stond, was zeker wel *driemalen* grooter dan de *sloep* die ons vol levensgevaar had overgebragt.

Een diepe zucht, die door angstige beklemdheid gedurende eenige minuten onder *embargo* was gehouden, ontvlood mijn meer verruimden boezem.

Heeft een reiziger, van welken *aard*, *stand* of *kennis* ook zich eenmaal laten *stoppen* in een spoorwagen, een stoomboot, een postwagen, een omnibus, een beurtschip of trekschuit, en heeft door een weinig duwen, schuiven en indringen, eindelijk een plaatsje gevonden, waar hij *voor zooverre een reiziger dat kan*, op zijn gemak is, dan kijkt hij *naar zijnen redelijken toestand en moed*, met eene meerdere of mindere beschroomdheid om zich heen, eerst, als een jonge *rekruut* die de rigting moet leeren; deze *observatie* strekt zich natuurlijk slechts uit, tot *buurman* links, die een gezigt zet als of hij elk vooruit wil waarschuwen: „*begin niet met mij*, *of*, *ik gooi je er uit*" en buurvrouw regts: „*die het zoo ongepast en schromelijk nalatig van 's landswetten vindt, dat wanneer een voertuig van welken aard ook, eivol is, er dan nog lastige indringers worden toegelaten, die veel verstandiger deden, bij den koetsier op den bok of bij den jager op zijn paard enz. te gaan zitten, dan fatsoenlijke menschen te hinderen.*" Is deze eerste beschouwing, zonder gevaar afgeloopen, dan steekt de reiziger even als een wandelaar die in een digt woud, waar veel wolven zijn en achter een dikken boom staat, het hoofd vooruit, en slaat niet geheel zonder angst, het reisgezelschap gade, en de verstoring die door zijn binnenkomen in het algemeen heeft plaats gevonden, begint eindelijk weer te wijken, door de *logische* aanmerking van een dik heer: „*dat het tegenwoordig zoo regent!*" waarop de dame die zooveel tegen de wetten heeft, haar Echtgenoot, die over haar zit, met *één* kind tusschen zijn knieën, en *één* kind op zijn knieën, en die voor *pleizier* uit is — vinnig toespreekt en waarschuwt „*om toch maar vooral op de parapluie te passen, want dat het zijn gewoonte is, om altijd parapluies te laten staan.*" — En nu hoort men honderd geschiedenissen over zware regenbuijen en verlorene of gestolene *parapluien*.

Zoo ging het mij nu ook. Nadat ik in het zalig genot van rust, was teruggekeerd, begon ik het onderzoek.

Ik zoude op den wal en in het *bureau* daar reeds gelegenheid toe gehad hebben, doch, toen strekte mijne belangstelling zich niet verder uit, dan het onderzoek, of er ook *dikken* bij waren, waardoor het gevaar van zinken voor de stoomboot grooter werd; nu was het mij om het gezelschap zelf te doen en zoo als men zien zal dat onderzoek viel voor mij aangenaam en hoogstvereerend uit.

Van alle reis-machines op de wereld, waarin men *gedreven*, *gesleept*, *getrokken* of *gestuwd* wordt, bestaat er geen geschikter voor den reiziger zelven en het gezelschap, dan een *stoomboot*. Zij toch heeft boven alle vervoermiddelen de meeste ruimte, (*mits er geen dronkelui, of lastige kleine kinderen mee varen*); een alleraangenaamst *comfort*, (*het levensgevaar natuurlijk uitgezonderd*) een frissche lucht, (*als de kolendamp zoo beleefd is van zich niet door den wind op het dek en onder de zonnetenten te laten drijven*) en eene buitengewoon gunstige gelegenheid om gemakkelijk kennis te maken (*als er passagiers mee gaan, die antwoord willen geven en mee willen praten.*) Hierbij komt nog, dat men op deze onze eeuw waardige vaartuigen, meestal ruim voorzien is van ververschingen en er een soort van *restauratie* en tamelijk goed ingerigte *estaminets* aantreft; alsmede bladen en maandwerken om den geest nuttig of aangenaam bezig te houden. — Is men nu als reiziger een weinig inschikkelijk, dan kan men er zich als goed gehuisd beschouwen en bij eene onverhoopte schipbreuk of buitengewoon lange reis, voedsel en lafenis bekomen.

Nadat ik dan tot kalmte en rust gekomen was, ontdekte ik bij mijn onderzoek, allen, *Heeren*, die mij van naam en aanzien bekend waren, en wier gezelschap mij, eenvoudigen stumpert! zeer vereerde. Ik vond er zelfs een familie lid onder en ik was zoo in mijn schik omtrent deze gunstige beschikking van het lot, dat ik bij mij zelven dacht: „*Kom* FURET! *zink je? dan zink je ten minste in een goed gezelschap*". In den kleinen kring dan, die met mij in de sloep den gevaarlijken strijd op leven of dood had doorgeworsteld ontwaarde ik den *kommandant* der troepen dezer kolonie. den Heer P... lid van den kolonialen raad, grondeigenaar en administrateur — een mijner vrienden R... genaamd, officier bij de *artillerie* — het lid mijner familie, B..., grondeigenaar en planter en tevens een der geestigste mij bekende teekenaars, wiens aardige schetsen met genoegen worden ontvangen, door de *redactie* van het *Journal Universel*, *Paris rue Richelieu No.* 60 en die menigte *pikante naiviteit*, (*de wereld noemt het*, slecht ingewijd en vreeselijk onbegrijpelijk *satire*) in zijn rijk schetsboek heeft staan; verorgens een gezagvoerder van een Amerikaansch koopvaardijschip, die verschrikkelijke slechte gedachten moet hebben gekregen, van de *stoomvordering* der Hollanders en waarschijnlijk veel liever op de *Ohio* met een stoom ding volgens *Yankee* manier in de lucht zal willen springen, dan nog eens de proef te nemen met een *Nederlandsch-Guijanasche-stoomvormige-slakkenbeweging*; — daarop volgden: een boekhouder O... genaamd, welke de kantoorzaken van een groot planter waarnam — mijn vriend DE B... die ik een twijfelachtig wezen noem, in de keuze van den hooggeprezenen handelstand en den landbouw en eindelijk *ik* eenvoudige *Bibliophile* FURET, die eenigen tijd geleden, reeds door een paar lieve dameslippen den bekoorlijken bijnaam van „*oude hond*" verkreeg.

Elk onzer had natuurlijk volgens landsgebruik een *Moortje* bij zich, tot lijfsbediende, welke op den tweeden rang met elkander een pret hadden als jonge naaimeisjes in *Holland*, die den *pot verteren*.

Misschien maakt een mijner lezers hier de aanmerking op het naamwoord „*Moortje*" waarop ik antwoord, dat ik een voorzigtig oud man ben, die hier het „*neger* of „*slaaf*" met opzet vermijd — immers, hoe ligt zoude de *philantropen* hier en elders bij het lezen van deze mijne reisschets, weder kunnen beginnen te *huilen*, en mij verwijtend toeroepen: „*Hoe waagt men het leven onzer dierbare zwarte broeders in den Heere, maar zoo barbaarsch aan den wrakken toestand eener stoomboot toe!*" en daar ik nu overtuigd ben, dat deze huilende medelijdendheid, niet zal plaats vinden voor *Moortjes*, *Soldaten*, *Matrozen* of *Kristenen* en nog veel minder voor *Keukenmeiden*, *Gouvernantes* of *Dominés*, zoo ben ik maar bij de keuze van het eerste „*woord*" gebleven.

O! hoe rustig zaten wij daar aan een tafeltje onder de zonnetent, in eene aldaar genoegelijkste stemming bijeen, en hoe geraakte het gesprek in *dien* toon, waarin het behoorde, geen *zanikken* over *thermometers* of regenbuijen, geen vervelende histories over koffij bloesems, of ongelukkig getrokkene *testen*, geen windbuijen waardoor zooveel *pisangs* boomen waren omgewaaid, noch zwarte *inktmoppen* op het zedelijk groot-boek van buurman A, B en C; neen, een algemeen aangenaam gesprek, van beschaafde, opgeruimde menschen, die op reis zijn, en de bekrompene zorgen van het droogе *prozaische* leven hebben te huis gelaten. Menig *bonmot* werd er gewisseld, menige *pikante anecdote* met een *Munnickhausche* vrijheid ten beste gegeven, en even als eene *spiraalvormige* beweging vloeide en ontwikkelde in vrolijk licht zich de aan een geschakelde voortgang.

Een onzer gaf het berigt van de orde beschenking des konings, aan Professor BLEEKRODE, en wel voor zijne bemoeijingen in de *gutta-pertja*-zaak, waarop ik aanhaalde dat Professor BLUME, die haar voor de wereld tot naamgever en peet gediend had, thans zijne een en twintigste *decoratie* gekregen had. Wij waren alle van gevoelen, dat deze professor, liet hij niet eenige dezer versierselen, door zijn bediende achter zich dragen geen geschikte gelegenheid *à priori* had, om de wereld alle zijne belooningen te toonen; daarop verhaalde ik eene anecdote van wijlen onzen koning WILLEM II, bij wien een Generaal op audientie kwam, met nederig verzoek om eene verkregene decoratie van den keizer van *Oostenrijk* te mogen dragen, doch wiens borst en hals reeds zoo vol van sterren en zonnen zat, dat de kundigste *astronoom* in de ontcijfering verward zoude zijn geraakt; de koning zag hem met zijn ridderlijken blik een oogenblik doordringend en zelfs onderzoekend aan, als of Z. M. de generaal de vraag wilde doen: „*Waar is nog plaats voor deze versiering?*" — maar antwoordde zeer naïf op het gedaan verzoek: „*O generaal! indien gij deze zaak met uw kleermaker kunt schikken, ga dan gerust uw gang*" — en de generaal deed even als de regel der staatkunde dat eischt, hij liet de vereering van een klein *vorstje* verhuizen voor het glansvolle ordelint eens *keizers*. Zoo ging het ook met den wereldberoemden geleerde LEEUWENHOEK te *Berlijn*, wien door den koning het ridderkruis geschonken werd, voor zijne onophoudelijke nasporing en ontdekking der bevruchtiging door *microscopische* diertjes, welke ontdekking hij verkregen had met opoffering van eene groote menigte bulhonden; na het ontvangen van het kruis versierde de geleerde (die volstrekt geen *sympathie* voor kruisen had) er een der overgeblevene bulhonden mede; dit kwam den koning ter ooren, en bij de eerste ontmoeting deed Zijne Majesteit er den professor billijke verwijtingen over, „*verschoon* mij SIRE", — sprak de geleerde, „ik dacht, zij, die het leven voor de wetenschap hebben opgeofferd en, die ik zelven niet kon beloonen, een dankbre erkentenis aan hunne schimmen te brengen, door een hunner mede-rasgenooten met het kruis te versieren; wat toch zoude mijne kunst en de wetenschap geholpen hebben, waren zij er niet geweest, die ik op den drempel van *Hymen's* tempel, het leven moest ontnemen, want Uwe Majesteit zoude mij zeker niet vergund hebben, daar *Berlijners* voor te gebruiken."

Ja, viel een onzer in, „*het gaat al zeer vreemd met de eereteekenen in deze eeuw. en mij dunkt, het zal niet lang meer duren of de bewoners van China en Japan, zullen de reizigers die hun land bezoeken en zulke voorwerpen* niet *dragen als groote natuurbijzonderheden, ter bewondering in hun rijk rond voeren.*"

Zoo herinner ik mij den inhoud van het lieve versje des Vlaemschen dichters DAINSE, die beschrijft, hoe een Burgermeester in *België* een *pas* moest afteekenen, doch zeer verlegen zat met het *rubriek*: „*bijzonder teeken*", maar eindelijk de bedoeling van den wetgever vattende, er onder plaatste: „*sans decorations.*"

Van de kruisen, kwamen wij op de mannen zelven, en menige aardige anecdote werd omtrent sommigen medegedeeld, vooral vonden twee van onzen grooten *Historicus* v. K: door mij verhaald, bijval: „In eene zware stortbui des avonds reeds laat, komt professor v. K: te huis, schelt aan, en nadat de meid de deur heeft opengemaakt, ijlt hij zijne parapluie digtslaande naar de slaapkamer zijner echtgenoote, legt de druipende parapluie naast haar, keert naar den gang, nabij de voordeur terug en gaat zelven in den *parapluiebak* staan om af te droogen.

Eene nog ergere verstrooidheid van gedachten vond plaats, toen op zekeren dag zijn knecht in de studeerkamer stormde: „*professor! professor! het huis staat in den brand*," v. K: keek hem zonderling en vreemd aan, glimlachte en zeide: „JAN *breng de boodschap aan mijne vrouw, ik bemoei mij immers nooit met huisselijke zaken.*"

Onder diergelijk onderhoud, werd de reis aangenaam afgewisseld en werd het ons geheel onverschillig, of dezelve wat langer zoude duren. De vriendelijke *kommandant*, die slechts een kortdurende reisgenoot van ons zoude zijn, nam ons de scherts niet kwalijk, te wel overtuigd, dat daarmede geen bijzondere persoonlijkheid konde bedoeld worden; echter verklaarde ZEd. lagchend op mijn teekenminnend familie lid en mij wijzende, dat *hij* gevoelde tusschen *twee critische* beweegkrachten in te zitten, doch met het vrolijkste gemoed en het bewonderingswaardigste geduld, zich aan ons op „*genade*" te zullen overgeven.

Ik hoop, *ZEd. Gestrenge*, zal omtrent ons gedrag te vreden zijn gebleven.

Ofschoon het gesprek onafgebroken bleef voortduren, en de geest door aangenamen *jok* werd geprikkeld, zoo ontging mij echter het heerlijke tooneel niet, dat de morgenstond en het landschap mij aanboden, evenmin de plekjes wier schoone *pitoreske* ligging, de beide oevers der rivier versierden, veel minder nog de bijzonderheden der onderscheidene plantaadjes die wij voorbij stoomden.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 11 *November* 1858.

SUIKER. Minder geanimeerd. Surinaamsch is afgelaan van *f* 30 à *f* 33.

KOFFIJ. Java Ordinair *f* 33.

KATOEN. *f* 35 à *f* 55.

ARROWROOT a 25 cent.
TONCABOONEN f 1/4.
HOUT, Nominaal.
RUM. f 12 a f 15.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 8n. dezer, de Eng. schoenerbrik *South Boston*, kapt. Cunningham, van Gloucester.

Den 11den, de Koloniale stoomboot *Nickerie*, kapt. Meijer, van Demerarij (32 uur.)

UITGEKLAARD.

Den 9den, het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, naar Amsterdam, lading: 387 vaten en 1 blomvat Suiker 537,225 pond, 58 balen schoone Katoen 20,465 pond, 26 balen vuile dito 9,465 pond, 827 pond oud Koper en 959 pond oud Lood.

Den 10den, de Eng. brik *Lady Mathieson*, kapt. D. Forbes, naar de Clyde, lading: 233 vaten Suiker 358003 pond, 30 blomvaten dito 6,480 pond en 13 balen schoone Katoen 4,120 pond.

Den 11den, de Eng. schoener *Ancona*, kapt. G. P. Emanuels, naar Demerarij, lading: 6 gallons Bitter.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 3n. Nov., *Egmond*.

ZEILKLAAR.

Den 13den, *Josephine*, kapt. Hoiker.

UIT DE CLIJDE.

Den 5n. Nov., *Alkmaar*, kapt. Pitt.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

TE RIO-JANEIRO.

Den 8n. Oct., *Stad Sluijs*, kapt. Struijk.

IN LADING NAAR NICKERIE

TE LONDEN.

Nursery Packet, kapt. Orzane.

TE AMSTERDAM IN LADING NAAR HERWAARTS.

Plata.

Plantage Dordrecht.

Mina. Om in den loop der maand November te zeilen.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Koloniale stoomboot *Nickerie*: Mevrouwen Giaimo, Loxdale en kind en Davenport, Mejufvrouwen Boon, Giaimo, Frazer en Whijte en de Heeren J. Mijers, H. Barnett en H. V. Stuart.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 6den, 33 vaten van Plant. *Bleijendaal* a 10,83 cent.

Idem. Den 10den, 23 vaten van Plant. *Berkshoven en Oostrust* a 10,32 cent.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Door den Vendumeester J. C. Gomperts.

Donderdag, 9 December 1858.

Het perceel Land en daaropstaande Gebouwen aan den Rijweg naar *Kwatta*, 2e. B. W. No. 176, aangekomen hebbende den boedel G. Overeem. — f 100 — C. Wildeboer.

Het Erf en gebouwen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. E No. 230, aangekomen hebbende den boedel J. F. Harfsen als Erfgenaam van wijlen Casper Wolfes. — f 875. — S. B. Sanches nom ux.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 10n. December 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Christiaan Jongeling en Bernardina Petronella Cramer.

Van den 5n. tot den 11n. December 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 4den, Salomon Hiskias, zoon van David Hiskias Arrias en van Rebecca de Miranda, 14 jaren.

Den 7den, Elisa Eugenia, dochter van Theodorus Dosserij en van Magdalena Benschop, 4 maanden.

Idem, Francina Johanna, dochter van Christiaan Harrevelt en van wijlen Theodora Susanna van de Vreugd, 10 jaren en 5 maanden.

Idem, Pieter Wils, 27 jaren (Jager.)

Den 8sten, Karel Jacobus Sirrah, 4 maanden en 2 weken.

Den 9den, Jaba de Brutto, 70 jaren n. g.

Idem, Georg Lodewijk Schouten, circa 16 j.

Idem, Cornelis Marinus van Exel, 12 jaren en 2 dagen.

Idem, Salomon Henrij Boas, Weduwenaar van Abigael de Vries, 67 jaren.

Idem, Josephus Hendricus Schorpioen, 26 j.

Den 10den, Magdalena Cecilia Levenswaard, 75 jaren n. g.

Idem, Hagmaier, oud . jaren (Duitsche Kolonist.)

CORRESPONDENTIE.

Wij leggen het artikel van F wegens plaatsgebrek ter zijde, voor een volgend nummer.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Manumissie.

Door het Koloniaal Gouvernement zijn den 13n. November 1858, *Brieven van Manumissie* verleend:

1. Aan den slaaf Joseph, geboren in 1839, zoon van Cornelia, toebehoord hebbende aan H. L. de Villeneuve.

2. Aan de slaven Howe, geboren in 1813, wiens moedersnaam onbekend is, en Frances, geboren in 1843, dochter van Aminba I, toebehoord hebbende aan plantage *Leasowes*, district *Coronie*.

3. Aan den slaaf Charles of Charleij, geboren in 1827, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plantage *Plaisance ½*, district *Nickerie*.

4. Aan het slavenmeisje Catharina, geboren in 1845, dochter van Sabana, toebehoord hebbende aan E. M. Bunker.

5. Aan de slavin Charlotte, geboren in 1818, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan S. A. Caddell.

6. Aan den slaaf Johannes, geboren in 1835, zoon van Leentje, toebehoord hebbende aan de minderjarige L. L. J. Zichem.

7. Aan de slavin Truitje, geboren in 1843, dochter van Margaretha, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houtbakker.

8. Aan de slavin Louisa, geboren in 1815, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plantage *Vreeland*, divisie *boven Suriname en Thorarica*.

9. Aan de slavin Seruppa, geboren in 1809, dochter van Lucia, toebehoord hebbende aan plantage *Tout lui Faut*, divisie *Para*.

10. Aan het slavenkind Heintje, geboren in 1856, zoon van Silivia, toebehoord hebbende aan M. Dickmann, geb. Barker.

11. Aan het slavenkind Johanna, geboren in 1858, dochter van Maria, toebehoord hebbende aan J. A. Mertens.

12. Aan het slavenkind Bernard, geboren in 1847, zoon van Wilhelmina, toebehoord hebbende aan J. J. B. de Mesquita, en 13. Aan het slavenkind Jacoba, geboren in 1857, dochter van Suphietje, toebehoord hebbende aan R. M. Oliviera.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1. *Joseph Herman Edom.*
2. *Howe Isaak Bozil.*
   Frances Eva Desl.
3. *Charles Esse.*
4. *Cato Dunker.*
5. *Charlotte Orlen.*
6. *Johannes Marius Meheiz.*
7. *Semil Truitje Offels.*
8. *Henriette Louisa Neiden.*
9. *Seruppa Albertina Stapriel.*
10. *Henricus Udam.*
11. *Johanna Felina Elberts.*
12. *Bernardas Markiet*, en
13. *Jacoba Frederica Barlink.*

J. R. M. Lobbrecht, heeft van het Gouvernement verzocht, om in pacht te bekomen een gedeelte van het onbebouwde Erf, gelegen ten Noorden van de *Nieuwe Keizerstraat*, tusschen de Erven bekend onder La. B No. 260 en 260a.

Tijd van verzet *drie* weken, gerekend van den 8 December 1858.

Bij Gouvernements resolutie, dd. 7n. December No. 2, is aan Petronella Frans, vergund zich voortaan te noemen: *Maria Petronella Mac Intijre.*

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 10n. December 1858.

Van de slavenkinderen *Henriette*, geboren in 1856, dochter van *Wilhelmina Barthi* en *Helena Maria*, geboren in 1858, dochter van *Martina*, toebehoorende aan Martha Levij.

Van den slaaf *Mars*, geboren in 1809, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan plant. *Sarah*, district *Coronie*.

Transport.

Den 7 December 1858, J. Lijon voor de plant. *Susannasdaal* aan H. Clemens Hoofdvoorstander van en waarnemende de belangen der Surinaamsche Missie of wel van de Moravische of Evangelische Broeder gemeente binnen deze kolonie, van het Voorland van de plant. *Oud Clevia*, gelegen aan de rivier *Suriname* tusschen de plantaadj's *Susannasdaal* en *Belwaarde*.

Paramaribo, den 8 December 1858.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaart bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren van Ferrand Whaley en Jan Hudig te *Rotterdam*, wegens het provenue van de op den 11den Junij 1858 bij Executie verkochte Plantaadje *Somerzorg* c. a., en *Driesveld* c. a., beide gelegen aan de *Tapoeripakreek* en den verlaten Grond *Blokkenbosch* c. a., gelegen aan de *Hoer Helenakreek*, allen aangekomen hebbende Ferrand Whaley en Jan Hudig te *Rotterdam*, voornoemd.

Alsmede:

Van E. C. W. Arnzen weduwe J. H. J. Geisler, wegens het provenue van het op den 2den Julij 1858 bij Executie verkochte Erf en de daaropstaande Gebouwen, alhier aan de *Dominiestraat*, La. C. No. 54a. en 6, aangekomen hebbende E. C. W. Arnzen weduwe J. H. J. Geisler, voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter Præ et Concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag 24 December 1858, des voormiddags om *acht* ure, ten einde aldaar te zien dienen van *tweede Verstek*; voorts hunne sustenuen van Præ et concurrentie op te geven, op pœne van *perpetium silentium*.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan

Paramaribo, den 6 December 1858.

Over zes weken den juisten dag nader te bepalen, zal de Provisionele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het openbaar doen veilen:

Het *Huis*, *Erf*, met *Zij- en Achtergebouwen*, staande en gelegen aan de *Wagenwegstraat*, bekend onder N. W. La. B No. 197 en O. W. La. C No. 79; aankomende den Boedel Charles Lionarons.

Paramaribo, den 10 December 1858.

ADVERTENTIËN.

CONCORDIA.

ALGEM.·. VERG.·. en INSTR.·. in den L.·. L.·. Gr.·. op MAANDAG den 13n. December e. k. des avonds te *half zeven* uren *precies*. [14405]

Surinaamsche Maatschappij van

WELDADIGHEID.

De Commissie voor de Verloting brengt bij deze ter kennis van het publiek, dat de voor de Loterij ingezondene

VOORWERPEN

zullen worden ten toon gesteld ten huize van den Heer H. J. BLANCKE aan de *Gravestraat*, van af Donderdag den 9den December a. s. tot Donderdag den 16den daaraanvolgende, van des morgens 9 tot des namiddags 2 uren, zullende inmiddels alle voor de Loterij bestemde VOORWERPEN nog steeds in dank worden aangenomen.

Paramaribo, den 8 December 1858.

H. J. BLANCKE.
J. G. MEURS.
E. A. J. VAN GOGH.

Op heden overleed, na een smartelijk lijden van ruim 2 jaar, onze waarde vriend S. H. BOAS in den ouderdom van ruim 64 jaren.

Paramaribo, den 9 December 1858.

C. W. KNAUF.
( ) P. DE VRIES.

( ) Worden bij inschrijving tegen KONTANTE BETALING te koop aangeboden van plant. *Rust en Werk* c. a.

40 vaten SUIKER,

op plant. te bezigtigen.

Inschrijvings billetten worden aangenomen ten kantore van H. A. TIRION tot Dingsdag den 14n. dezer des voormiddags 11 ure, alwaar dezelve zullen worden geopend en de Suiker voor het hoogste bod (mits goedgekeurd) worden toegewezen.

Moetende de Suiker voor rekening en risico van den kooper binnen *acht* dagen van plant. worden afgehaald.

Paramaribo, den 11 December 1858.

Tegen gereed geld

bij inschrijving te koop, van plantaadje *Zorg en Hoop*:

40 vaten SUIKER en p. m. 3000 gall. MELASSIE

en van plantaadje *Bleijendaal*:

7 vaten SUIKER en p. m. 3000 gall. MELASSIE,

af te halen van genoemde plantaadjes met den eerstvolgenden spring voor rekening en risico van den Kooper.

De inschrijvings-billetten worden ingewacht ten kantore van WM. HUMPHREIJS, tot Dingsdag den 14 December 1858, des voormiddags 10 ure. ( )

SEQUESTERS

van de plantage *Nieuwhoop*, bieden bij inschrijving het hoogste bod goedgekeurd wordende aan tegen KONTANTE BETALING.

10 vaten SUIKER,

Om voor rekening en risico van den kooper binnen *acht* dagen van plantage af te halen.

Zullende de inschrijvings biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot DINGSDAG den 14 dezer, des morgens ten 9 ure worden aangenomen. ( )

Paramaribo, den 11 December 1858.

Wij ondergeteekenden geven kennis aan HH. Eigenaren en Administrateuren van Plantaadjen dat de Firma van

Chandler en Lionarons

op den 30n. November jl. in der minne met beider goedvinden is gedissolveerd.

Wijders zal elk afzonderlijk het Ingenieursvak steeds uitoefenen, en blijven zij hunne diensten aan belanghebbenden recommanderen.

Paramaribo, den 9 December 1858.

JOHN CHANDLER.
( ) J. C. LIONARONS.

TE KOOP: slechts tot den 15n. dezer, anders TE HUUR:

Het nieuw gerepareerd *HUIS* en *ERF* op den hoek van de *Saramacca- en Prinsenstraten* La. E No. 47.

Adres bij D. KRUSE aan den Windmolen. (14403)

TE HUUR:

op voorwaarden allezins aannemelijk:

De vroeger verlaten Plantaadje VROUWENVLIJT, gelegen in de *Hoer-Helenakreek*, thans als Kost- en Kweekgrond in cultuur onderhouden, met GEBOUWEN, VAARTUIGEN, GEREEDSCHAPPEN, enz. enz. Alsmede: het getal van 8 à 10 hoofden SLAVEN, aldaar tijdelijk werkzaam, allen geschikte *Veldarbeiders*. Voor aanvraag en onderrigting dienaangaande, heeft men zich te vervoegen bij

(14402) TELLES.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.